

مجله دانشگاه علوم پزشکی کرمان، دوره هشتم، شماره ۴، ص ۲۰۹-۲۰۳

۱۳۸۰

مقاله پژوهشی

بررسی آزمون توبرکولین جلدی در پرسنل درمانی بیمارستان‌های دانشگاه علوم پزشکی همدان

دکتر فروز نادر و دکتر سید محمد راکعی ۲

خلاصه

در مطالعاتی که در سال‌های اخیر در ایران و کشورهای دیگر صورت گرفته، پیرامون در خطر بودن پرسنل درمانی شاغل در بیمارستان‌ها به عنوان یک جمعیت در معرض خطر آلودگی به سل اختلافات نظرهایی وجوددارد. پاره‌ای از صاحب‌نظران تمامی افراد شاغل در بیمارستان‌ها را در معرض خطر بالا برای آلودگی با سل دانسته و در مقابل گروهی دیگر فقط پرسنل بخش‌هایی که در آن بیماران مبتلا به سل فعال بستری می‌گردند را در معرض خطر آلودگی با سل می‌شناسند. بنابر این محققین آزمون

توبرکولین در پرسنل درمانی بیمارستانی را با پرسنل اداری مقایسه نمودند. بر اساس نمونه گیری از نوع خوشبای سهمیه‌ای چند مرحله‌ای ۲۶۹ پرسنل درمانی و ۲۷۰ پرسنل اداری انتخاب و به آنها مایع PPD تلقیح شد و ۴۸ ساعت بعد سفتی حاصل با خط کش اندازه گیری شد. دو گروه از نظر توزیع و میانگین سنی، سابقه وجود فرد مبتلا به سل در فامیل و وجود اسکار BCG با یکدیگر تفاوتی نداشتند. میزان آلودگی با مایکوباتریوم توبرکلوزیس در پرسنل درمانی بیشتر از پرسنل اداری بود (میزان ثبت شدن تست PPD در پرسنل درمانی ۵۴/۲۷٪ و در پرسنل اداری ۳۲/۷۱٪ بود) و در بین پرسنل درمانی میزان ثبت شدن تست PPD در افرادی که سابقه کار بیشتر از ۶ ماه در بخش عفونی داشته‌اند به شکل قابل توجهی بالاتر از افرادی بود که کمتر از ۶ ماه در بخش عفونی کار نموده و یا اصلاً کار نکرده بودند. این مطالعه ضرورت برگزاری دوره‌های آموزشی ضمن خدمت برای پرسنل درمانی و پزشکان در بخش‌های بیمارستان‌ها و انجام تحقیقات مشابه در سال‌های آینده به منظور محاسبه خطر سالیانه آلودگی به سل در افراد مورد مطالعه را یادآور می‌سازد.

واژه‌های کلیدی: سل، آزمون جلدی توبرکولین، همدان
است (۱۰). سازمان بهداشت جهانی تخمین مقدمه
زده است که یک سوم جمعیت جهان به سالیانه حدود ۳ میلیون نفر در
مايكوباتریوم توبرکلوزیس آلوده شده‌اند جهان به علت سل فوت می‌کنند که ۹۸٪
و ۱۰٪ افراد آلوده در نهایت سل فعال را آن مربوط به کشورهای در حال توسعه

واحدهای درمانی محسوب شود، اتفاق نظر وجود ندارد.

در مطالعه‌ای که طی سال‌های ۱۹۹۱-۱۹۹۳ در یک بیمارستان عمومی در شهر نیویورک بر روی پرسنل بخش‌های مختلف صورت گرفت ۴۰٪ از کارکنان PPD مثبت بودند که نسبت به شیوع آن در جمعیت عادی بالاتر بود (۱۲). در مقابل در مطالعه‌ای دیگر فقط پرسنل بخش‌های نگهداری بیماران مسلول و بیماران مبتلا به ایدز و نیز تکنسین‌های ماشین‌های تنفسی (ونتیلاتور) و آزمایشگاهها و پزشکان با تخصص‌های عفونی، داخلی و پاتولوژی به عنوان پرسنل درمانی در معرض خطرآلودگی با سل نام برده شده‌اند (۷). در مطالعاتی که در این زمینه در ایران صورت گرفته نیز تفاوت هایی بین گروه‌های مختلف دیده شده است. در مطالعه حاضر نیز تفاوت هایی دیده می‌شود. در مطالعه انجام شده در شهر ساری تفاوتی از نظر میزان آلودگی بین دو

بروز خواهند داد (۸). آزمون PPD تنها آزمون معتبر برای تعیین عفونت مایکروب‌کتریوم توبرکلوزیس در افراد بدون علامت است. آزمون PPD شامل تزریق ۵ واحد توبرکولین در داخل جلد می‌باشد و ۴۸-۷۲ ساعت بعد قطع عرضی سفتی (Induration) اندازه‌گیری می‌شود. ۹۰٪ آنها بی که میزان اندوراسیون ده میلی‌متر پیدا می‌کنند و همه آنها بی که ۱۵-۲۰ میلی‌متر واکنش دارند به مایکروب‌کتریوم توبرکلوزیس آلوده هستند (۶).

اگر چه در کتب معتبر داخلی و عفونی انتقال مایکروب‌کتریوم توبرکلوزیس به عنوان یک خطر و بیماری شغلی در واحدهای مراقبت‌های بهداشتی و درمانی شناخته شده است (۱۰) ولی در این مورد که آلودگی با مایکروب‌کتریوم توبرکلوزیس یک خطر شغلی برای تمام پرسنل شاغل در بخش‌های مختلف

مايكوباكتريوم توبركلوزيس در پرسنل درمانی با پرسنل اداری دانشگاه علوم پزشکی همدان که محل کار آنها در محوطه بیمارستان نبود به عنوان نماینده‌ای از افراد جامعه با سطح اقتصادی، اجتماعی مشابه پرسنل درمانی پرداخته و به این ترتیب ضرورت انجام آزمون توبرکولین دوره‌ای را در پرسنل درمانی بیمارستان‌ها به منظور به کارگیری برنامه‌های کنترل مؤثر بیماری سل مشخص نماییم. بر اساس توصیه‌های انجمن

مشورتی ریشه کنی سل (A dvisory Council For the Elimination of Tuberculosis) در آمریکا فقط کارکنان بهداشتی - درمانی که در بخش‌های نگهداری بیماران پرخطر شاغل باشند در معرض خطر بالای ابتلاء به سل قرار دارند و بنابر این غربال‌گری از نظر آلدگی به سل برای این افراد را ضروری دانسته است (۱۱). در مقابل مرکز کنترل بیماری‌ها پیشنهاد می‌کند که مدیریت

گروه درمانی و غیر درمانی دیده نشد (۳). در حالی که در مطالعه مشابه در شهر شیراز میزان آلدگی به مايكوباكتريوم توبركلوزيس در پرسنل درمانی بخش‌های مختلف بیمارستانی بیشتر از کارگران گزارش شده است (۲). در مطالعه‌ای که در بیمارستان فاطمیه سمنان در بهار ۷۹ صورت گرفت، نشان داده شد که افزایش مدت زمان اشتغال در بیمارستان و نیز سابقه کار در بخش‌های عفونی در آلدگی پرسنل بیمارستانی به میکروب مايكوباكتريوم مؤثر هستند و بنابر این غربال‌گری دوره‌ای تمامی پرسنل توسط آزمون توبرکولین پیشنهاد شده است (۱).

با توجه به ابتلای چند نفر از پزشکان و پرسنل درمانی بیمارستان‌های شهر همدان به سل در ماههای گذشته و به منظور ارزیابی خطر آلدگی به سل در بخش‌های مختلف بیمارستانی برآن شدیم که به مقایسه میزان آلدگی

مراکز اداری فرم پرسش نامه طرح رابرای هر فرد مورد مطالعه تکمیل نموده و ۰/۱ میلی لیتر مایع PPD انستیتو پاستور در قسمت قدامی ساعد فرد در داخل جلد تزریق شد. قابل ذکر است که تلقیح توسط دانشجویان ماه آخر پزشکی که تجربه لازم جهت تلقیح مایع PPD را قبلًا در مرکز مبارزه با سل شهرستان کسب نموده بودند، صورت گرفت. ۴۸ ساعت پس از تلقیح سفتی یا اندوراسیون محل تزریق به وسیله خط کش مدرج شفاف موجود در ست تعویض خون نوزادان اندازه گیری شد و پرسش نامه مخصوص تکمیل شده و پس از جمع آوری اطلاعات و دسته بندی تجزیه و تحلیل Epiinfo داده ها به وسیله برنامه آماری ۶ صورت گرفت.

نتایج

در این مطالعه ۲۶۹ نفر از پرسنل درمانی بیمارستانی (گروه مورد) و ۲۷۰

مراکز بهداشتی درمانی به منظور بررسی کارایی برنامه های کنترل آلوودگی با سل، غربال گری با فواصل منظم از نظر آلوودگی به سل را برای تمامی پرسنل در دستور کار خود قرار دهند (۵).

روش کار

پس از تدوین فرم پرسش نامه طرح و تهیه مایع PPD و سرنگ یک سی سی انسولین و ظرف مخصوص حمل واکسن با همکاری مرکز مبارزه با سل معاونت بهداشتی استان، محققین با مراجعه به مدیران بیمارستان ها و کارگزینی دانشگاه علوم پزشکی همدان لیست اسامی پرسنل درمانی بیمارستان ها و کارمندان مراکز اداری را تهیه نموده و بر اساس نمونه گیری از نوع خوشبای سهمیه ای چند مرحله ای Proportional multi random)(stage cluster

sampling جمعیت مورد مطالعه انتخاب شد. پس از آن با مراجعه به بیمارستان ها و

گروه				سطح تحصیلات
کارمندان اداری	کارمندان درمانی	درصد	تعداد	
درصد	تعداد	درصد	تعداد	
۴	۱۱	۱۹/۷	۵۲	کمتر از دیپلم
۵۹/۶۱	۱۶۱	۲۲/۶۸	۶۱	دیپلم
۳۶/۳۹	۹۸	۴۲/۷۶	۱۱۵	فوق دیپلم و لیسانس
.	.	۱۴/۸۶	۴۰	فوق لیسانس، دکترا، دانشجوی سال آخر پزشکی

نفر پرسنل درمانی ۱۵۳ نفر (۸/۵۶٪) زن ولی در مقابل از ۲۷۰ نفر پرسنل اداری ۸۸ نفر (۵۹/۳۲٪) آنها زن بود. جدول

افراوانی سطح تحصیلات پرسنل درمانی بیمارستانی و کارمندان اداری تحت مطالعه

را نشان می‌دهد و چنانچه دیده می‌شود

توزیع سطح تحصیلات در دو گروه پرسنل درمانی و پرسنل اداری با همتفاوت است به نحوی که نسبت افراد با درجه فوق لیسانس و دکترا و دانشجوی سال آخر پزشکی در گروه پرسنل درمانی به شکل قابل توجهی بالاتر می‌باشد که امر غیر قابل اجتنابی است.

در مقایسه سابقه سل در فامیل درجه اول در دو گروه، ۴ نفر از پرسنل درمانی (۴/۱٪) این چنین سابقه‌ای را گزارش کرده و در مقابل هیچ کدام از

نفر از پرسنل اداری (گروه شاهد) شاغل دردانشگاه علوم پزشکی همدان مورد بررسی قرار گرفتند. میانگین سنی در گروه پرسنل درمانی ۳۱/۷۹ سال و در گروه پرسنل اداری ۳۲/۷ سال بود که از نظر آماری تفاوت معنی‌داری نداشت. از نظر جنس دو گروه، نسبت زنان در گروه پرسنل درمانی به طور قابل توجهی بیشتر بود (۰/۰۰۱). به طوری که از ۲۶۹

جدول ۱: فراوانی سطح تحصیلات افراد مورد مطالعه

۱۳۷۹ نشان داده شده و چنانچه دیده می شود ۱۴۶ نفر (۵۴/۲۷٪) از کارمندان درمانی و ۹۱ نفر (۳۲/۷٪) از پرسنل اداری پرسنل درمانی بیشتر از ۱۰ mm PPDTTest داشتند و تعداد افراد PPD مثبت به شکل قابل توجهی در میان پرسنل درمانی بیشتر از پرسنل اداری بود. لازم به ذکر است که ۸۱ نفر (۷/۷٪) از کارمندان اداری و ۲۱ نفر (۱/۳۰٪) از پرسنل درمانی PPD بیشتر از ۱۵mm داشتند.

در جدول ۳ فراوانی وجود آزمون توبرکولین مثبت در (mm) ۱۰ < PPD

جمعیت مورد مطالعه (اعم از پرسنل درمانی بیمارستانی و اداری دانشگاه علوم پزشکی همدان) به تفکیک سن نشان داده شده و چنانچه دیده می شود نسبت افراد با آزمون توبرکولین مثبت در گروههای مختلف سنی با یکدیگر تفاوت دارد و در واقع میزان مثبت بودن آزمون PPD در افراد بالاتر از ۳۰ سال نسبت به افراد زیر ۳۰ سال به شکل قابل توجهی بالاتر است.

پرسنل اداری این چنین سابقه‌ای را ذکر نکرده‌اند ولی با این حال از نظر سابقه ابتلا به سل در فامیل درجه‌اول در بین پرسنل درمانی بیمارستانی و پرسنل اداری شاغل دردانشگاه علوم پزشکی همدان تفاوت معنی‌داری وجود نداشت. در مورد وجود اسکار BCG تفاوت معنی‌داری میان پرسنل درمانی و پرسنل اداری دیده نشد به طوری که ۹۲/۹۴٪ از پرسنل

جدول ۲: فراوانی وجود آزمون توبرکولین مثبت (mm) ۱۰ < PPD / فراد مورد مطالعه

گروه	کارمندان درمانی				تیجه آزمون PPD
	کارمندان اداری	تعداد درصد	تعداد درصد	تعداد	
منفی	۶۶/۲۹	۱۷۹	۴۵/۷۲	۱۲۲	
مثبت	۳۲/۷۱	۹۱	۵۴/۲۷	۱۴۶	
جمع	۱۰۰	۲۷۰	۱۰۰	۲۶۹	

درمانی و ۹۶/۶۶٪ از پرسنل اداری اسکار BCG را بر روی بازوی خود داشتند. در جدول ۲ فراوانی وجود آزمون توبرکولین مثبت (mm) ۱۰ < PPD در پرسنل درمانی و کارمندان اداری دانشگاه علوم پزشکی همدان در تابستان

جدول ۴: فراوانی وجود آزمون توبرکولین مثبت در PPD (۱۰ mm) در پرسنل درمانی بیمارستان‌ها به تفکیک مدت زمانی که در زمان خدمت خود در بخش عفونی اشتغال داشته‌اند در تابستان ۱۳۷۹.

جمع		آزمون توبرکولین مثبت		آزمون توبرکولین منفی		آزمون توبرکولین مثبت		نتیجه آزمون PPD سابقه کار در بخش عفونی
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
۱۰۰	۲۰۲	۴۹/۵	۱۰۰	۵۰/۵	۱۰۲			صفر ماه
۱۰۰	۴۲	۶۰/۴۶	۲۶	۳۹/۵۴	۱۷			۱-۶ ماه
۱۰۰	۲۴	۸۳/۳۴	۲۰	۱۶/۶۶	۴			بیشتر از ۶ ماه
۱۰۰	۲۶۹	۵۴/۲۷	۱۴۶	۴۵/۷۳	۱۲۳			جمع

در بررسی فراوانی وجود آزمون توبرکولین مثبت در پرسنل درمانی بیمارستان‌ها به تفکیک میزان سابقه کار در بخش عفونی دیده می‌شد که فراوانی آزمون توبرکولین مثبت در پرسنل درمانی که بیشتر از ۶ ماه در بخش‌های عفونی اشتغال داشتند به شکل قابل توجهی نسبت به افرادی کمتر از ۶ ماه در بخش عفونی کار کرده بودند و یا اصلاً کار نکرده بودند بیشتر بود (جدول ۴).

فراوانی آزمون توبرکولین مثبت در افراد با اسکار BCG ۴۳/۴۴٪ و افراد بدون اسکار BCG ۵۷/۵۳٪ بوده و از نظر آماری در فراوانی آزمون توبرکولین مثبت تفاوت معنی‌داری بین دو گروه با و بدون اسکار BCG دیده نشد. در بررسی فراوانی آزمون توبرکولین مثبت در زنان و مردان تفاوت معنی‌داری وجود نداشت به طوری که ۱۳۵ نفر مرد (۴۵/۳٪) و ۱۰۲ نفر زن (۴۲/۳٪) آزمون توبرکولین مثبت داشتند و در واقع جنسیت در مثبت شده آزمون PPD تأثیری نداشته است.

جدول ۳: فراوانی وجود آزمون توبرکولین مثبت در PPD (۱۰ mm) در جمعیت مورد مطالعه

جمع		آزمون توبرکولین مثبت		آزمون توبرکولین منفی		آزمون توبرکولین مثبت		نتیجه آزمون PPD گروه سنی
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
۱۰۰	۲۲۴	۳۹/۲۸	۸۸	۶۰/۷۲	۱۳۶			۲۱-۳۰
۱۰۰	۲۵۹	۴۵/۵۵	۱۱۸	۵۴/۴۵	۱۴۱			۳۱-۴۰
۱۰۰	۵۲	۵۱/۹۳	۲۷	۴۸/۰۷	۲۵			۴۱-۵۰
۱۰۰	۴	۱۰۰	۴	۰	۰			۵۱-۶۰
۱۰۰	۵۳۹	۴۳/۹۷	۲۲۷	۵۷/۰۳	۳۰۲			جمع

بحث

و نیز پیدایش مواردی از سل فعال ریوی در طی ماههای گذشته در چند تن از کارکنان بیمارستانی و دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان محققین را به مقایسه میزان آلوودگی به سل در پرسنل درمانی بیمارستان‌ها با کارمندان اداری شاغل در دانشگاه علوم پزشکی همدان مصمم نمود.

از آن جایی که سل را یک بیماری تابع شرایط اجتماعی، اقتصادی می‌دانند، پرسنل اداری شاغل در دانشگاه علوم پزشکی همدان (با این پیش فرض که از نظر وضعیت اقتصادی و اجتماعی با پرسنل درمانی مشابه می‌باشند) به عنوان نماینده‌ای از افراد جامعه و به عنوان گروه کنترل در نظر گرفته شد.

اگر چه دو گروه پرسنل درمانی و اداری از نظر سطح تحصیلات با یکدیگر تفاوت‌هایی داشته به نحوی که افراد با سطح تحصیلات فوق لیسانس و دکترا (شامل دانشجویان سال آخر پزشکی) در

بر اساس مطالعاتی که در سال‌های اخیر در ایران و کشورهای دیگر صورت گرفته هنوز در مورد در خطر بودن پرسنل درمانی شاغل در بیمارستان‌ها از نظر آلوودگی به سل اختلاف نظرهای وجود دارد. پارهایی از صاحب‌نظران افراد شاغل در بیمارستان‌هارانسبت به جمعیت عادی از نظر آلوودگی با سل در معرض خطر بالا دانسته و انجام غربال‌گری سالیانه آزمون PPD در تمام پرسنل درمانی را الزامی می‌دانند (۱۲). در مقابل گروهی دیگر براین باورند که تمام افراد شاغل در بیمارستان‌ها را نباید به عنوان جمعیت در خطر آلوودگی با سل قلمداد نمود و فقط پرسنل بخش‌هایی که در آن بیماران مبتلا به سل فعال بسترهای می‌گردند، جمعیت در معرض خطر بوده و انجام غربال‌گری سالانه آزمون PPD در این افراد ضروری می‌باشد (۹، ۷، ۴). وجود این اختلاف‌نظرها

عنوان نماینده‌ای از جمعیت عادی مشابه با آمار منتشر شده توسط سازمان بهداشت جهانی (حدود یک سوم جمعیت) مطابقت دارد و این در حالی است که در مطالعه صورت گرفته در شهر ساری میزان افراد با آزمون مثبت PPD (با در نظر گرفتن سفتی بیشتر از ۹ میلی‌متر) در پرسنل اداری ۸۱/۷٪ ذکر شده است (۳) که با آمار مطالعه حاضر و نیز آمارهای سازمان جهانی بهداشت اختلاف دارد. شاید این تفاوت به علت اختلاف میزان آلودگی در دو شهر همدان و ساری باشد و یا به دلیل تفاوت در تعریف افراد با PPD مثبت است. در مطالعه حاضر با توجه به تعاریف سازمان جهانی بهداشت سفتی بالاتر یا مساوی ۱۰ میلی‌متر مثبت تلقی شده (۱۰) و این در حالی است که در مطالعه صورت گرفته در شهر ساری سفتی بیشتر از ۹ میلی‌متر را مثبت دانسته‌اند. در مطالعه‌ای که در یکی از بیمارستان‌های عمومی شهر نیویورک

گروه پرسنل درمانی نسبت به پرسنل اداری به شکل قابل توجهی بالاتر بود (و این امر غیر قابل اجتناب می‌باشد)، از نظر سایر عوامل از قبیل توزیع و میانگین سنی، وجود سابقه ابتلا به سل در فامیل درجه اول و وجود اسکار BCG بین دو گروه تفاوت معنی‌داری وجود نداشت. در این تحقیق تعداد افراد PPD مثبت در پرسنل درمانی (بدون توجه به بخشی که در آن اشتغال دارند) نسبت به کارمندان اداری به شکل قابل توجهی بالاتر بود (۲۷/۵۴٪ در پرسنل درمانی در مقابل ۷/۳۲٪ در پرسنل اداری). با توجه به این مسئله که دو گروه افراد وضع اقتصادی اجتماعی تقریباً شبیه به هم داشته و توزیع و میانگین سنی دو گروه با هم تفاوت نداشته، پرسنل درمانی (بدون توجه به بخشی که در آن کارمی‌کنند) به عنوان یک گروه در معرض خطر ابتلاء به سل مطرح می‌شوند. در مطالعه ما میزان افراد با آزمون مثبت PPD در پرسنل اداری به

با مطالعات صورت گرفته در بیمارستان‌های آمریکا که پرسنل بخش‌های نگهداری از بیماران مسول و پزشکان با تخصص‌های عفونی، داخلی و پاتولوژی به عنوان پرسنل درمانی در معرض خطر آسودگی با مایکوباکتریوم توبرکلوزیس معرفی شده‌اند هم‌خوانی دارد(۷).

در مطالعه حاضر با افزایش سن میزان مثبت شدن آزمون PPD افزایش یافته است به طوری که میزان مثبت شدن آزمون PPD در افراد بالاتر از ۳۰ سال نسبت به افراد کمتر از ۳۰ سال به‌شکل قابل توجهی بالاتر می‌باشد. که این امر با کتب معتبر داخلی و عفونی مطابقت دارد. در مطالعه صورت گرفته در ساری نیز اگرچه با افزایش سن میزان مثبت شدن آزمون PPD افزایش یافته بود ولی بین پرسنل درمانی و پرسنل اداری از نظر درصد افراد با آسودگی سل تفاوتی دیده نشد (۳) که با مطالعه حاضر

صورت گرفت، ۴۰٪ پرسنل درمانی آزمون PPD مثبت داشتند. (سفتی بالاتر یا مساوی ۱۰ میلی‌متر) (۱۲) و این در حالی است که ۵۴/۲۷٪ پرسنل درمانی بیمارستان‌های همدان آزمون PPD مثبت (با همان معیار) داشتند که بیانگر خطر بالاتر آسودگی با سل در بیمارستان‌های همدان نسبت به بیمارستان‌های نیویورک می‌باشد. قابل توجه است که در مطالعه حاضر سابقه اشتغال در بخش عفونی خود به عنوان یک عامل خطر مجزا شناخته شده در پرسنل است. یعنی میزان افراد با آزمون مثبت PPD بیش از ۶ ماه سابقه کار در بخش عفونی داشتند نسبت به پرسنل درمانی که هرگز در بخش عفونی کار نکرده و یا کمتر از ۶ماه در این بخش اشتغال داشتند به شکل قابل توجهی بالاتر بود.(در پرسنل درمانی با سابقه کار بیشتر از ۶ماه در بخش عفونی ۸۳/۳۳٪ و در پرسنل درمانی بدون سابقه کار در بخش عفونی ۴۹٪) که

نمی‌کند و اثر آن حداکثر تا ۱۰ سال باقی می‌ماند (۶).

پیشنهادات

با توجه به بالا بودن میزان آلودگی به مایکروب‌کتریوم توبرکلوزیس در پرسنل درمانی و این که سرانجام ۱۰٪ افراد آلود به بیماری مبتلا خواهند شد پیشنهاد می‌گردد اقدامات زیر صورت گیرد:

- ۱- اقدامات اداری: شامل برنامه‌های آموزشی جهت آگاه ساختن کارکنان بیمارستان‌ها از روش‌های انتقال بیماری، تشخیص زودرس بیماری و اهمیت درمان صحیح بیماری و تشویق کارکنان به انجام تست غربال‌گری دوره‌ای.
- ۲- اقدامات محیطی مهندسی: شامل جداسازی موارد ثابت شده یا مشکوک بیماری، قرار دادن بیماران در اتاق‌های با فشار منفی، استفاده از ماسک‌هایی که می‌توانند به طور مؤثر مانع عبور ذرات عفونی شوند.

هم‌خوانی ندارد. این امر شاید به علت تورش‌های مختلف از جمله تفاوت نوع نمونه‌گیری در هر یک از مطالعات، تفاوت در تعریف افراد PPD مثبت یا تفاوت از نظر میزان آلودگی در بیمارستان‌های همدان نسبت به بیمارستان‌های ساری باشد، ولی در مطالعه صورت گرفته در شیراز میزان افراد با آزمون مثبت PPD در پرسنل درمانی نسبت به پرسنل اداری به شکل قابل توجهی بالاتر بوده و مطابق مطالعه حاضر می‌باشد (۲).

در مطالعه ما نسبت افراد با آزمون مثبت PPD در بین زنان و مردان تفاوتی وجود نداشت که این امر با کتب معتبر داخلی و عفونی مطابقت دارد. هم چنین بین وجود اسکار BCG و مثبت شدن آزمون PPD ارتباط معنی‌داری دیده نشد که بر طبق کتب معتبر داخلی و عفونی BCG قابل توجیه است زیرا واکسن BCG معمولاً واکنش بالای ۱۰ میلی‌متر ایجاد

با تشکر و تقدیر از مرکز بهداشت
استان همدان و مدیران
بیمارستان‌های دانشگاهی همدان و آقایان
دکتر جمالیان، دکتر عبدالی و دکتر سهیلی
که مارا در انجام این تحقیق یاری نمودند.

Summary

A Survey on the Tuberculin
Test Results of Hospital
Staff in Hamadan Medical
Sciences University
F. Nader PhD1. and SM.
Rakei, MD.2

1. Assistant Professor of
Community Medicine, 2.
Asistant Professor of
Neurosurgery, Shiraz
University of Medical
Sciencesand Health Services,
Shiraz, Iran

*Controversies have been
reported in recent studies
regarding the risk of T.B
contamination for
hospital personnel. Some of the
experts consider all of the
hospital staff in high risk
groups while others
consider the risk only for*

۳- استفاده از روش‌های پیشگیرانه مؤثر
مانند واکسن BCG و دارو درمانی
پروفیلاکسی.

۴- تقویت و نظارت مستمر واحد
پیشگیری و انتقال بیماری‌های واگیر استان
و شهرستان بر نحوه درمان بیماران مسلول.

۵- برگزاری برنامه‌های آموزش مداوم
برای پزشکان با تخصص‌های مختلف در
زمینه سل، لزوم تشخیص زود
هنگام بیماران و اهمیت درمان صحیح بر
اساس استراتژی DOTS

۶- انجام تحقیقات مشابه در سال‌های
آینده به منظور محاسبه خطر سالیانه
آلودگی به سل در پرسنل درمانی و
پرسنل اداری به منظور تعیین خطر آلودگی
با سل در طول یک سال در پرسنل اداری
به عنوان نماینده‌ای از جامعه و در پرسنل
درمانی به عنوان گروه جمعیت در معرض
خطر.

سپاسگزاری

This study emphasizes the need for offering education programs for hospital personnel.

Journal of Kerman University of Medical Sciences, 2001; 8(4): 203-209

Key words: *Tuberculosis, PPD test, Hamedan*

منابع

۱. امیدوار، ملک مجتبی و تهرانی، زیبا: بررسی واکنش توبرکولینی در کارکنان بیمارستان فاطمیه سمنان (بهار ۷۹). دومین کنگره ملی بهداشت عمومی و طب پیشگیری، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی کرمانشاه، آبان ماه ۱۳۸۰.
۲. توکلی، هدیه: مقایسه آلودگی سلی در کارمندان بیمارستانی با کارگران پاره‌ای از صنایع در شهر شیراز. پایان نامه جهت اخذ

hospital staff working in the wards in which T.B patients are hospitalized. Therefore in this study tuberculin test results of hospital clinical staff was compared to that of the administrative staff. In multistage cluster sampling a total of 269 clinical staff and 270 administrative staff were injected with PPD. After 48 hours muscle spasm was determined. No significant difference was observed regarding age, family history of tuberculosis, or a BCG scar in the two groups. The rate of T.B infection was higher in clinical staff compared to that of the administrative personnel (54.27% compared to the 32.71% in administrative staff). Among the clinical staff the rate of positive PPD test was higher in people who worked 6 months or longer in the infectious diseases wards compared to the people who worked less than 6 months in the same ward, or not worked at all.

سومین کنگره منطقه‌ای
اتحادیه بین‌المللی مبارزه با سل و
بیماری‌های ریوی، اردیبهشت ماه
۱۳۷۶، ص ۱۰۱.

دکترای عمومی در رشته پزشکی،
دانشگاه علوم پزشکی شیراز،
۱۳۷۴.

۳. سلطانی، امیر قطب و عمامی،
مسعود: مقایسه آلودگی سلی در
کارمندان بیمارستانی و غیر
بیمارستانی در شهر ساری. بیست و

4. Boudreau AY, Baron SL, Steenland NK et al. Occupational risk of *Mycobacterium tuberculosis* infection in hospital workers. *Am J Ind Med* 1997;32(5): 528-34.
5. Centers for disease control and prevention. Guidelines for preventing the transmission of *Mycobacterium tuberculosis* in health-care facilities. *MMWR Recomm Rep* 1994; 43(RR 13):1-132.
6. Haas D.W. *Mycobacterium tuberculosis*. In: Mandell G.L, Bennett J.E and Dolin R (Eds.), *Mandel, Douglas and Bennett's Principles and practice of infection diseases*.

- 5th ed., Edinburg, Churchill Livingstone, 2000; Pp576-2607.
7. Harries AD, Maher D and Nunn P. Practical and affordable measures for the protection of health care workers from tuberculosis in low-income countries. *Bull World Health Organ* 1997; 75(5): 477-489.
8. Iseman M.D: Tuberculosis. In: Goldman L, Krevans J and Bennett J.C (Eds.), *Cecil Textbook of Medicine*, 21st ed., Philadelphia, W.B. Saunders Co., 2000; PP1723-1731.
9. Miller B. Tuberculin skin testing of hospital

workers.*JAMA*1996; 276(11): 855.

10.Raviglione M.C and O'brien R.J:Tuberculosis. In: Fauci, Braun Wald, Isselbacher, Wilsonet al(Eds.),

Harrison's Principles of Internal Medicine. 14thed., McGraw-Hill, 1998; PP1004-1014.

11.Recommendations of the advisory council for the elimination of tuberculosis.Screening for tuberculosis and tuberculosis Rep. 1995; 44(suppl RR-11): 19-33.

12.Sepkowitz KA, Fella P, Rivera P, Villa N and DeHowitz J. Prevalence of PPD positivity among new employees at a hospital in New York City.*Infect control Hosp epidemiol*1995; 16(6): 344-347.